

Avaluació del compliment d'H&M del Pla d'acció de seguretat per a proveïdors estratègics a Bangladesh

Clothes Campaign, International Labor Rights Forum, Maquila Solidarity Network i Worker Rights Consortium
Publicació: Setembre 2015

Agraïm a la Clínica per la Responsabilitat Social Corporativa de la Facultat de Dret de la Universitat de Fordham el seu inestimable suport en la investigació.

Introducció

El següent informe avalua i analitza la informació pública sobre el nivell d'avenços que H&M ha assolit a l'hora de corregir les deficiències de seguretat a les seves fàbriques proveïdores a Bangladesh. L'anàlisi s'ha realitzat a partir de les inspeccions i els Plans d'Acció Correctius (CAP, per les seves sigles en anglès) que s'han dut a terme i s'han posat a disposició del públic a l'Acord per la Seguretat en edificis i contra incendis', publicat a la pàgina web de l'organització.¹

L'informe mostra que H&M pateix importants retards en la renovació dels elements identificats per les inspeccions de l'Acord com a perillosos, posant així en risc les vides de milions de persones treballadores. Són encara més preocupants els resultats negatius extrets

de la revisió realitzada als proveïdors considerats per H&M com "Platinum" i "Gold", és a dir, les fàbriques que, segons l'empresa, presenten un millor grau d'acompliment en relació a qüestions de medi ambient i relacions laborals en la seva cadena de subministrament.²

Antecedents

El 24 d'abril de 2013, l'edifici Rana Plaza es va esfondrar, provocant la mort de 1.138 persones treballadores del tèxtil i ferint greument a 2.500 persones treballadores més. És la tragèdia més greu de la història de la indústria tèxtil. Arrel del sinistre, els mitjans internacionals van centrar la seva atenció en les marques de roba i minoristes occidentals, els productes de les quals es produïen a Bangladesh, i en la necessitat de realitzar canvis importants pel que

¹ Els informes d'inspecció de l'Acord i els CAP estan disponibles a <http://accord.fairfactories.org/ffcweb/Web/ManageSuppliers/InspectionReportsEnglish.aspx>. L'Acord no divulga amb quines fàbriques treballa cada marca i minorista. Tot i això, H&M, aporta una llista pública de les seves fàbriques, a Bangladesh y a la resta del món, que és la base par relacionar a H&M amb las fàbriques analitzades en aquest informe. Veure: <http://sustainability.hm.com/en/sustainability/downloads-resources/resources/supplier-list.html>.

² Llista de proveïdors d'H&M: <http://sustainability.hm.com/en/sustainability/downloads-resources/resources/supplier-list.html>

fa a la seguretat de les fàbriques subministradores. En un esforç per abordar les causes que van provocar l'esfondrament de l'edifici Rana Plaza i altres incidents amb víctimes mortals, es va crear una coalició internacional de defensors i defensores dels drets de les persones treballadores que inclou a IndustriALL Global Union, UNI Global Union, sindicats de Bangladesh, les ONGs Clean Clothes Campaign, International Labor Rights Forum, Maquila Solidarity Network i Worker Rights Consortium. Aquesta coalició va ajudar a crear l'Acord per a la Seguretat en edificis i contra incendis a Bangladesh (d'aquí endavant, l'Acord), un tractat legalment vinculant pel qual les marques i minoristes firmants es comprometen a exigir a les seves fàbriques proveïdores les reformes de seguretat necessàries, a aportar l'assistència financera per a dur-les a terme i a no contractar fàbriques que no compleixin amb els requisits de renovació de les seves instal·lacions en els terminis acordats per les inspeccions independents de l'Acord. Aquest tractat, que fa legalment responsables a les empreses firmants de la seguretat de les persones treballadores, no té precedents a la indústria tèxtil global. Les marques i minoristes han passat anys prometent protegir els drets i la seguretat de les treballadores de les seves cadenes de subministrament, però la realitat és que la seva política de preus baixos i l'alta pressió a la qual sotmeten els seus proveïdors han sigut els incentius irresistibles per a les fàbriques que mantenien els preus més baixos i la producció més ràpida a costa d'ignorar els drets laborals. Arrel de la pressió pública, H&M, el major

comprador de productes tèxtils de Bangladesh, va ser la primera empresa a firmar l'Acord. A dia d'avui, més de 200 companyies ho han fet.³ A la vegada, diverses marques nord-americanes, liderades per Gap i Walmart, van crear el seu propi programa, i van mostrar també el seu interès en resoldre els riscos per la seguretat de les treballadores a Bangladesh. Aquesta estratègia alternativa, coneguda com Aliança per la Seguretat de les Persones Treballadores de Bangladesh (d'aquí endavant, l'Aliança), va ser aparentment dissenyada per examinar i resoldre els problemes de seguretat a fàbriques tèxtils del país; però la seva anàlisi no incorpora alguns dels elements més crítics que sí que s'inclouen a l'Acord. L'Aliança no exigeix als seus membres que assegurin suport financer per pagar les reparacions i, com s'exposa a continuació, no és suficientment transparent per permetre una revisió pública dels avenços de cada fàbrica. Així mateix, l'Aliança no compta amb la participació de les persones treballadores i, encara més important, no permet a les representants de les treballadores fer complir per imperatiu legal les seves directrius. És per això que l'Aliança reproduïx els principals errors d'altres iniciatives liderades prèviament per la indústria i que no van poder evitar desastres com el de Rana Plaza.

Requisits per als signants de l'Acord

Des que es va firmar l'Acord -fa més de dos anys- s'han dut a terme inspeccions de seguretat independents per analitzar riscos d'incendis, estructurals i elèctrics a més de 1.300 fàbriques,⁴

3 Firmants de l'Acord per la Seguretat en edificis i contra incendis a Bangladesh': <http://bangladeshaccord.org/signatories/> (visitat l'11 de setembre, 2015). Una versió anterior a aquest acord, el Conveni per la Seguretat en Incendis i Edificis de Bangladesh, va ser firmat, prèviament a l'esfondrament de Rana Plaza, per les companyies tèxtils PVH Corp. i Tchibo.

4 'Acord per la Seguretat en edificis i contra incendis a Bangladesh'. "Progrés." Ja que aquest informe de progrés data del 31 de maig de 2015, assumim que les "17 noves fàbriques pendents d'inspecció," ja han sigut analitzades a la data de publicació d'aquest informe. <http://bangladeshaccord.org/progress/>.

a més de revisions a més de 650 fàbriques⁵ per monitoritzar l'avenç de les reformes. A diferència d'altres auditories realitzades per la indústria, que van passar per alt els elements més perillosos, les inspeccions de l'Acord són realitzades per enginyers i enginyeres qualificades, amb àmplia experiència en seguretat d'edificis, prevenció d'incendis i riscos elèctrics.

Per a cada fàbrica examinada, l'Acord ha publicat a la seva pàgina web⁶ una còpia de l'informe en anglès i bengalí. També ha publicat un Pla d'Acció Correctiva (CAP) que resumeix les principals mesures que ha de dur a terme la fàbrica per resoldre els riscos identificats a les inspeccions, a més d'establir una data límit per a dur a terme cada reforma. Els i les enginyeres de l'Acord analitzen si aquests terminis es compleixen. L'Acord actualitza freqüentment, a la seva pàgina web, el nivell de progrés de cada mesura acordada per cada fàbrica, designant cada punt com "en progrés" si la fàbrica no ha informat de la finalització d'aquest punt; "pendent de verificació" si la reforma s'ha realitzat però no ha sigut confirmada per l'Acord, o "corregit" si l'Acord ha verificat que el problema ha sigut resolt. D'aquesta manera, és fàcil per a les persones treballadores, consumidores i per al públic en general determinar fins a quin punt cada fàbrica ha pres les mesures necessàries per eliminar les violacions de seguretat detectades per les inspeccions. Les empreses signants de l'Acord són responsables d'assegurar que les seves

fàbriques compleixen les dates límit dels CAP. Segons l'Article 12 del text "quan les inspeccions de seguretat identifiquen accions correctives perquè la fàbrica compleixi els requisits de seguretat estructurals, en cas d'incendi i risc elèctric, les empreses signants o empreses que hagin determinat que aquesta fàbrica pertany a un proveïdor de 1r, 2n o 3r nivell, *hauran d'exigir* que la fàbrica implementi les accions correctives *seguint un pla obligatori i amb data de venciment*, permetent el temps suficient per realitzar totes les principals reformes".⁷

A més, l'Article 21 exposa: "Cada companyia firmant haurà d'exigir als seus proveïdors de Bangladesh la participació plena en les inspeccions, reformes, condicions laborals i, quan sigui possible, formació, tal com es descriu a l'Acord"⁸. Article 22: "Per tal de persuadir a les fàbriques de nivell 1 i 2 a complir els requisits de renovació del programa, *les marques i minoristes participants renegociaran els termes comercials amb els seus proveïdors per garantir que és econòmicament possible per a aquests mantenir llocs de feina segurs i dur a terme les reformes i renovacions requerides per les inspeccions de seguretat*. Cada companyia signant podrà, si així ho desitja, utilitzar mitjans alternatius per garantir que les fàbriques compten amb la capacitat econòmica per realitzar les reformes requerides, això inclou -però no es limita a- inversions conjuntes, préstecs, suport financer de donants o governs,

5 'Acord per la Seguretat a edificis i contra incendis a Bangladesh'. "Actualització mensual, juliol 2015." <http://bangladeshaccord.org/2015/07/monthly-update-july-2015/>.

6 'Acord per la Seguretat a edificis i contra incendis a Bangladesh'. "Informes d'inspecció i Plans d'Acció Correctiva." <http://accord.fairfactories.org/ffcweb/Web/ManageSuppliers/InspectionReportsEnglish.aspx> (visitat del 24 d'agost a 1 de setembre de 2015).

7 'Acord per la Seguretat a edificis i contra incendis a Bangladesh', article 12. 13 de maig de 2013. http://bangladeshaccord.org/wp-content/uploads/2013/10/the_accord.pdf.

8 "Acord per la Seguretat a edificis i contra incendis a Bangladesh", article 21. 13 de maig de 2013. http://bangladeshaccord.org/wp-content/uploads/2013/10/the_accord.pdf.

oferir incentius o pagar les reformes directament”.⁹

Els Articles 12 i 21 deixen clar que la responsabilitat de garantir les reformes a temps recau en les marques, i l'Article 22 exigeix a les marques que garanteixin la viabilitat econòmica de les fàbriques per fer front a les renovacions. És per això que, si una fàbrica en concret no compleix una data de venciment dels CAP, representa la incapacitat per part del comprador de complir les seves obligacions com s'estipula en aquests articles.

Destaquem que la falta de transparència de l'Aliança implica que no és possible fer una anàlisi com l'exposada en aquest document, que avaluï el compliment de qualsevol marca de l'Aliança. Malgrat que l'Aliança publica còpies dels seus informes d'inspecció inicials a la seva pàgina web, la transparència acaba aquí. A diferència de l'Acord, l'Aliança no actualitza els CAP amb el progrés de cada fàbrica (o la falta d'aquest) ni ofereix una altra informació sobre què passa en una fàbrica després de la inspecció inicial.¹⁰ És, per tant, impossible determinar en quines fàbriques o marques s'han dut a terme reformes de seguretat.

Malgrat que existeixen raons per preocupar-se -tal com s'exposa en aquest informe- pels retards en les renovacions de les fàbriques, l'Acord ofereix una àmplia divulgació pública que permet identificar els problemes i, amb sort, resoldre'ls. La situació de les fàbriques de l'Aliança, en canvi, és més alarmant, ja que el públic no té forma de conèixer en quines

condicions es troben els edificis i, per tant, no té eines per responsabilitzarles marques de l'Aliança.

Mètode d'investigació

Entre el 24 de agost i l'1 de setembre de 2015 vam revisar una sèrie de Plans d'Acció Correctius (CAP, per les seves sigles en anglès) que l'Acord va publicar a la seva pàgina web. Vam centrar l'anàlisi en els proveïdors d'H&M per diverses raons. Com que és la major marca tèxtil que adquireix els seus productes de proveïdores a Bangladesh, les decisions i accions d'H&M afecten un gran nombre de persones treballadores. H&M és, a més, molt influent en la indústria tèxtil, tant en relació amb les fàbriques com amb altres marques. A través del seu lideratge, H&M pot ajudar a incrementar el compliment dels termes de l'Acord per part de les marques i aportar tots els elements necessaris perquè les fàbriques completin les reformes en els temps marcats. H&M ha fet declaracions públiques assegurant que està complint les obligacions de l'Acord, però no ha revelat els grans retards en les reformes de seguretat que aquest informe revela. En el seu Informe de Sostenibilitat de 2014, i a la seva pàgina web, H&M inclou els punts “seguiment de les inspeccions inicials sota els efectes de l'Acord per la Seguretat en edificis i contra incendis a Bangladesh” i “*reparació garantida*” de tasques que ja han sigut “realitzades”.¹¹

9 Acord per la Seguretat a edificis i contra incendis a Bangladesh', article 22. 13 de maig de 2013.http://bangladeshaccord.org/wp-content/uploads/2013/10/the_accord.pdf.

10 Els i les autores d'aquest informe han revisat extensament els CAPs de l'Aliança i no han trobat res que constitueixi una actualització, i s'han dirigit a l'Aliança per aclarir aquest fet, però no han rebut resposta.

11 H&M “Escollir i premiar als socis responsables – Conscious Actions “ 2.7 <http://sustainability.hm.com/en/sustainability/commitments/choose-and-reward-responsible-partners/about.html> (Visitat 11 setembre 2015).

12 H&M “Llista dels nostres proveïdors – Bangladesh” <http://sustainability.hm.com/en/sustainability/downloads-resources/resources/supplier-list.html> (Visitat 24 agost 2015).

H&M té 229 fàbriques proveïdores a Bangladesh¹². D'entre elles, H&M ha atorgat a 56 la qualificació de “Platinum” o “Gold”, la qual cosa significa que són els socis estratègics i proveïdors preferits de l'empresa, les fàbriques amb les quals té una relació més estreta. Segons H&M, els proveïdors “Platinum” i “Gold” produeixen al voltant del 60% dels productes d'H&M a Bangladesh i obtenen beneficis derivats de la llarga relació que mantenen amb la companyia. Com que H&M declara que “només els proveïdors amb millor compliment en totes les àrees, incloent la sostenibilitat, poden transformar-se en socis estratègics”¹³, s'espera que aquestes fàbriques operin amb el màxim nivell de compliment dels estàndards de seguretat en comparació amb el proveïdor mig d'H&M o amb altres fàbriques a Bangladesh.

D'aquestes 56 fàbriques, 36 utilitzen CAPs de l'Acord, 17 treballen amb CAPs de l'Aliança i 3 no utilitzen cap CAP¹⁴. Quatre de les fàbriques “Platinum” i “Gold” amb CAPs de l'Acord van completar les inspeccions inicials fa menys d'un any. Vam decidir excloure aquestes fàbriques de la nostra investigació inicial i centrar-nos en les 32 fàbriques que, complint els CAPs de l'Acord, van acabar les inspeccions fa més de 12 mesos, ja que H&M ha tingut més temps per assegurar que les reformes s'han realitzat.

La nostra anàlisi s'ha centrat en avaluar fins a quin punt les reformes s'estan duent a terme, tal com exigeix l'Acord. Assumim que, en els casos en què les fàbriques han comunicat l'acompliment d'un punt, és efectivament cert que aquest desajustament ha sigut reparat,

fins i tot si l'Acord no l'ha verificat encara (donat que les reformes comunicades com a “finalitzades” no sempre ho són en realitzar la inspecció, aquest informe podria estar concedint el benefici del dubte a les marques i les fàbriques).

A més d'examinar el grau general d'acompliment de les reformes exigides per l'Acord respecte a estructures, risc d'incendi i risc elèctric dels edificis, hem avaluat, individualment, fins a quin punt s'han dut a terme algunes de les mesures més urgents i essencials en cas d'emergència per incendi, com l'eliminació de mecanismes de tancament de portes d'emergència i la instal·lació de portes a prova d'incendis. Per desgràcia, no ha sigut possible realitzar el mateix tipus d'anàlisi a fàbriques associades a l'Aliança a causa de la falta de transparència comentada anteriorment.

Resultats¹⁵

Les inspeccions de seguretat dutes a terme per enginyers i enginyeres de l'Acord a 32 fàbriques “Platinum” d'H&M van descobrir un total de 518 violacions dels requisits de seguretat estructural, 836 violacions de la seguretat contra incendis i 650 violacions de la seguretat en cas de risc elèctric; una mitjana de 62 violacions de la seguretat per fàbrica. Totes elles han de ser corregides. L'Acord va identificar les accions concretes de reparació per a cada violació trobada i una data límit per fer-ho. De totes les accions correctives necessàries a fàbriques “Gold” i “Platinum” d'H&M, la majoria (52%) pateixen retards en la

13 H&M “Llista dels nostres proveïdors – Platinum & Gold” <http://sustainability.hm.com/en/sustainability/downloads-resources/resources/supplier-list.html> (Visitat 24 agost 2015).

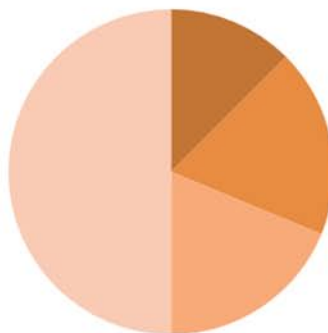
14 Alguns dels proveïdors d'H&M a Bangladesh produeixen per a marques de l'Acord i de l'Aliança. En els casos en què l'Aliança va realitzar les inspeccions inicials y ha publicat CAPs, l'Acord es troba en procés de fer les seves pròpies inspeccions de seguiment i publicar els seus propis CAPs amb actualitzacions sobre aquestes fàbriques.

15 Existeix una fulla de càlcul de l'anàlisi disponible sota demanda.

seva realització. Les reformes estructurals són les que més freqüentment es troben pendents (71,6%), seguides per les reparacions de prevenció d'incendis (50,1%) i per les reparacions per prevenir risc elèctric (37,8%). De totes les reformes pendents, el 47,1% porta almenys sis mesos de retard, i el 9,8% més de 12 mesos després de la data de venciment establerta pels CAP.

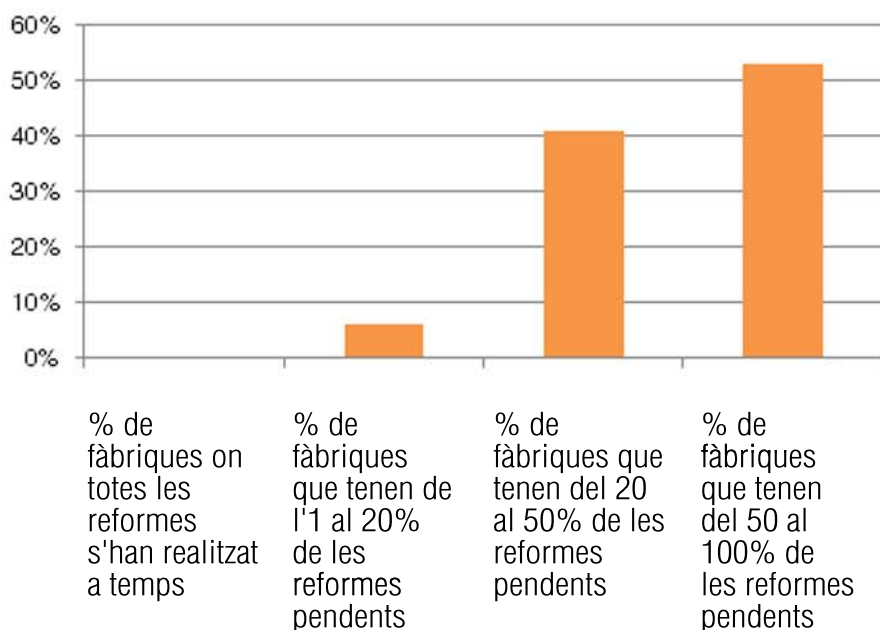
Gran part dels CAPs requereixen tres tipologies de reformes que són essencials per fer front a un incendi: l'eliminació de portes corredisses i abatibles; l'eliminació de tancaments a les portes, i la instal·lació de portes a prova d'incendis i de tancaments adequats a les caixes d'escala. En la majoria dels casos, s'han eliminat els tancaments que impedeixen a les persones treballadores sortir per les portes d'emergència durant un incendi; però, en un 16,1% de les fàbriques no s'ha respectat la data límit per fer-ho i les persones treballadores segueixen corrent perill.

Número de reparacions de seguretat retardades, per cada fàbrica

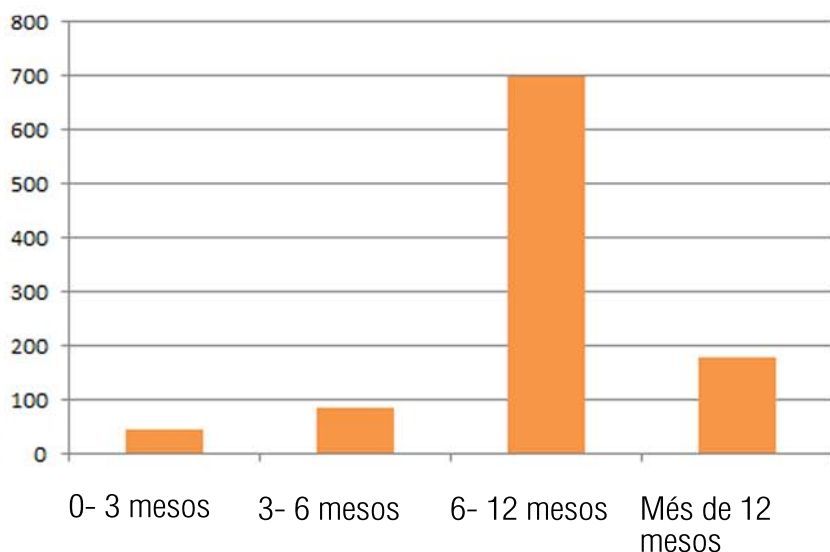
- Número de fàbriques que tenen entre 1 i 10 reparacions pendents
- Número de fàbriques que tenen entre 11 i 19 reparacions pendents
- Número de fàbriques que tenen entre 21 i 29 reparacions pendents
- Número de fàbriques que tenen més de 30 reparacions pendents

Retards en les reparacions a fàbriques "Gold" i "Platinum" d'H&M¹⁶

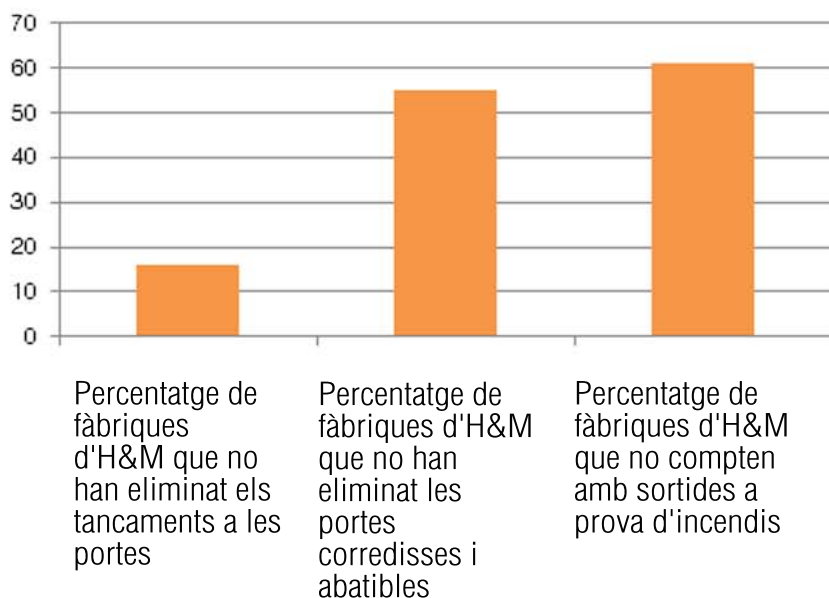

16 Per totes les taules exposades, analitzem dades de les 32 fàbriques "Gold" i "Platinum" d'H&M (els seus proveïdors millor valorats i més estratègics) que havien rebut la inspecció almenys un any abans

Número total de reformes pendents a les fàbriques “Gold” i “Platinum” d’H&M, en funció dels mesos de retard

Percentatge de fàbriques “Gold” i “Platinum” d’H&M en què manquen mesures específiques de prevenció d’incendis¹⁷

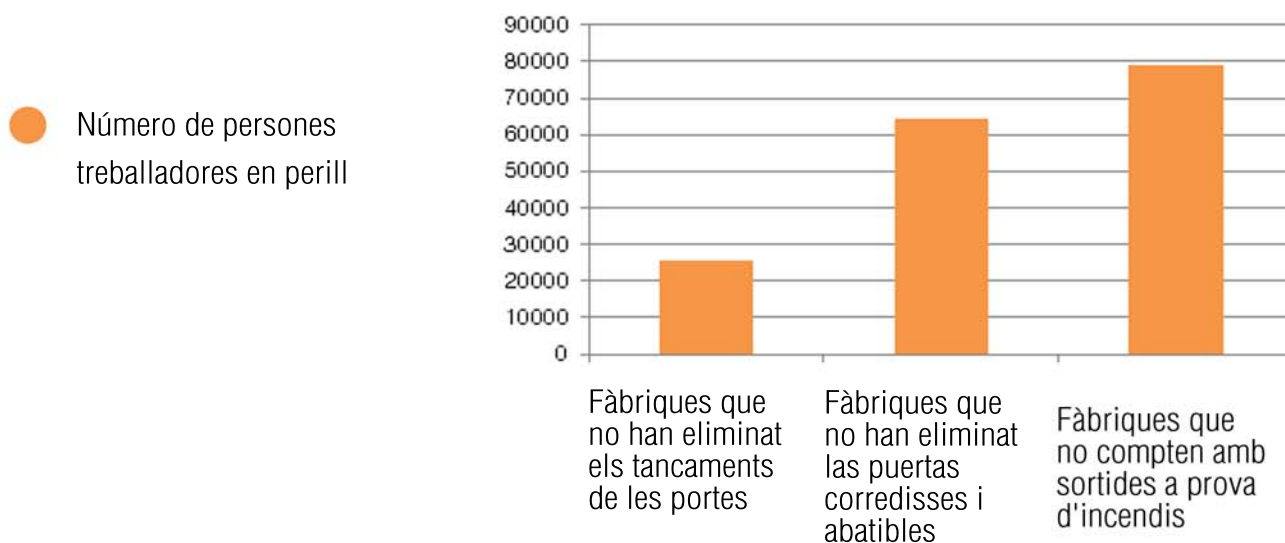

¹⁷ Utilitzem el terme “sortida a prova d’incendis” en aquesta figura i a la Figura 5 per referir-nos a un sistema de caixes d’escales tancat i amb portes a prova d’incendis que és requerit pels estàndards de l’Acord i que permet la sortida segura de l’edifici en cas d’emergència.

L'historial relatiu a les altres dues mesures essencials en la prevenció d'incendis és encara més preocupant: 55,2% de les fàbriques no han eliminat les portes corredisses i abatibles (les quals, així com aquelles que compten amb tancaments, poden impedir a les treballadores la sortida en cas d'emergència) i, en el 60,7% de les fàbriques -malgrat que la data per fer-ho ja ha passat- encara no s'han instal·lat portes a prova d'incendi, ni tancaments per les caixes d'escaleres. La instal·lació de portes a prova d'incendis i l'adequat tancament de les caixes d'escaleres són, segurament, els passos més importants que ha de fer una fàbrica per prevenir que les seves treballadores morin en un incendi. A Bangladesh, gran part de la fabricació tèxtil es realitza en edificis de diversos pisos, molts d'ells de sis o més plantes. Quan s'inicia un incendi en un edifici

tèxtil de Bangladesh, incloent l'incendi de Tazreen Fashions de novembre de 2012, en el qual van morir més de 100 persones treballadores. En canvi, si un edifici compta amb tancaments adequats de les escaleres i amb portes a prova d'incendis, com exigeix la llei de Bangladesh i els estàndards de l'Acord, les escaleres de sortida queden protegides del fum i la calor, permetent a les persones treballadores sortir de l'edifici amb seguretat. Qualsevol fàbrica on s'hagi identificat la falta de tancaments o de portes a prova d'incendis, i

Número de persones treballadores que corren perill en fàbriques "Gold" i "Platinum" d'H&M a causa dels retards en les reformes de seguretat contra incendis

d'aquestes característiques, el fum s'expandeix ràpidament, omplint qualsevol espai obert. Si, com passa a moltes fàbriques de Bangladesh, les entrades i sortides de cada pis no compten amb portes a prova d'incendis -aïllant així les escaleres cap a altres parts de l'edifici- el forat de l'escala s'omple ràpidament de fum i resulta impossible passar-hi, atrapant així a les treballadores dels pisos més alts. Aquest defecte ha sigut el principal culpable en tots els incendis amb víctimes mortals de la indústria

encara no hagi resolt el problema, és una trampa mortal. L'anàlisi dels Plans d'Acció Correctiva a 32 fàbriques considerades per H&M com els seus millors proveïdors, i on les inspeccions inicials van finalitzar fa més de 12 mesos, revela que totes les fàbriques tenen almenys una de les reformes de seguretat pendents, i que 28 de les 32 fàbriques (el 87,5%) encara tenen entre 10 i 89 reformes pendents de completar.

Aquestes conclusions són especialment preocupants ja que els proveïdors analitzats en l'estudi són els que H&M considera com els seus socis més importants, els més propers i els que tenen un comportament més ètic. No obstant, cap d'aquestes fàbriques ha finalitzat a temps les reformes exigides, i la majoria d'elles tenen pendents diverses reformes vitals per a la seguretat de les persones treballadores. La majoria de les treballadores d'aquestes fàbriques "Gold" i "Platinum" segueixen treballant en condicions de gran inseguretat, sense accés a sortides d'emergència viables, i en les mateixes condicions que les 112 treballadores que van morir a l'incident de Tazreen Fashions el 2012 i en molts altres desastres que han provocat la mort de centenars de persones els últims 15 anys. En conèixer aquesta realitat, és sorprenent i alarmant que H&M hagi suggerit als seus informes públics que les reformes a les seves fàbriques de Bangladesh ja han sigut completades, i que la companyia no hagi divulgat res pel que fa als retards documentats per l'Acord¹⁸. A més, H&M va ser contactada l'1 de setembre de 2015 pels sindicats firmants de l'Acord per respondre sobre els greus retards que pateixen les reformes a les seves fàbriques. Els sindicats han demanat a H&M que resumeixi les raons per les quals s'han produït aquests retards i que enumeri els passos que la companyia està seguint per solucionar aquest problema. H&M no ha respost aquesta petició.

Conclusió

Sota les disposicions de l'Acord revisades en aquest informe, H&M està obligada a exigir a les fàbriques proveïdores que duguin a terme les reformes considerades essencials i necessàries per la seguretat, segons el que van estipular les inspeccions de l'Acord, i a cessar la seva activitat en aquelles fàbriques que no ho facin. Com mostra la informació de l'Acord, H&M no ha complert les seves obligacions per garantir que, fins i tot els seus proveïdors més valorats, prenen mesures de seguretat a les seves fàbriques, i en canvi continua fent negocis amb tots ells.

H&M està també obligada a contribuir econòmicament, d'una manera o altra, amb aquelles fàbriques que tenen la intenció de realitzar reformes però que no poden permetre's pagar-les pel seu compte. Ens preocupa que H&M no estigui complint les seves obligacions respecte això. L'Acord ha informat sobre problemes significatius per fer front al finançament necessari per les reformes. Per desgràcia, l'Acord no ofereix informació específica sobre les marques respecte això, per la qual cosa les accions d'H&M en relació amb les ajudes econòmiques seguiran sense saber-se a menys que la companyia decideixi donar-les a conèixer. És per això que no podem presentar conclusions sòlides sobre aquest tema específic.

H&M, com moltes altres marques, després de l'esfondrament de l'edifici Rana Plaza, va assegurar a l'opinió pública que prendria les mesures necessàries per garantir la seguretat de

18 A la pàgina d'H&M "Escollir i premiar als socis responsables – Conscius Actions", la companyia declara que el punt "2.7. Seguiment de les inspeccions inicials segons l'Acord per la Seguretat en edificis i contra Incendis a Bangladesh" garanteix les reparacions i inscriu a noves fàbriques al Programa d'Inspeccions de l'Acord ha sigut "realitzat".

<http://sustainability.hm.com/en/sustainability/commitments/choose-and-reward-responsible-partners/about.html>.

H&M declara el mateix al seu "Informe de Sostenibilitat Conscius Actions 2014", p.29 y p.35,

<http://sustainability.hm.com/content/dam/hm/about/documents/masterlanguage/CSR/reports/Conscious%20Actions%20Sustainability%20Report%202014.pdf>.

les persones treballadores de Bangladesh que cusen les seves peces de roba. Basant-nos en la informació pública presentada per l'Acord sobre els avenços assolits en les mesures adoptades, hem de concloure que H&M no ha complert el compromís. Pel fet de ser l'empresa compradora més gran de peces tèxtils fabricades a Bangladesh, la primera signant de l'Acord i una empresa que es promociona a ella mateixa com a líder en responsabilitat social, H&M hauria d'estar liderant el camí per garantir que les seves fàbriques proveïdores són segures per a les persones treballadores, d'acord amb els terminis estipulats per l'Acord, i hauria de fer-ho abans que passi un altre Garib & Garib, un altre Tazreen Fashions o un altre Rana Plaza.

